

Lief Groningen,

Grote dank voor jullie enthousiaste inzendingen. Jullie proza, poëzie, liedteksten, scripts, columns en spoken word hebben ons naar de meest eigenaardige sterrenstelsels gekatapulteerd. Gelukkig hoefde ik deze intergalactische reizen niet in mijn eentje af te leggen. Ik was in het goede gezelschap van twee literaire superhelden: Maaïke Pleging, redacteur bij Uitgeverij Lebowksi, en Anne-Fleur van der Heiden, auteur van de roman *Klaproos*.

Samen hebben wij ons uitvoerig over jullie inzendingen gebogen en we hebben heel wat eigenzinnige verhaalwerelden binnen mogen stappen. Zo zaten mythologische figuren ineens bij Donald Trump op kantoor, gingen we op stap met een bijzonder intelligente drugskoerier en waren we te gast in verschillende verpleegtehuizen waar menig opa en oma, soms niet helemaal op natuurlijke wijze, hun laatste adem uitbliezen. Aan fantasie ontbreekt het jullie overduidelijk niet. Jullie durven je te committeren aan uitgangspunten die op het eerste oog misschien niet zo geloofwaardig lijken, waarvoor complimenten.

Maar het niveau van de teksten was niet altijd even hoog. Velen van jullie stuurden een liefdesverhaal in en veel van die liefdesverhalen leken op elkaar. Vaak gebruikten jullie dezelfde beelden en regelmatig konden we al van vrij ver zien aankomen dat de geliefden elkaar niet zouden krijgen. Het meest originele thema is het niet, over de liefde zijn immers al duizenden boeken, films en liedjes gemaakt. Wil je er toch over schrijven, dan moet je dat dus verdomd goed doen om boven het maaiveld uit te steken. Wat helpt is er nog een ander thema tegenover te zetten. Schrijver Jaap Robben zei ooit: 'een goed verhaal heeft twee vonkjes nodig,' en daar sluit deze jury zich helemaal bij aan.

Ook misten we in veel teksten de moed om uit het autobiografische te breken. Sommige juryleden spraken zelfs van navelstaarderij. We misten de wereld die begint zodra je je eigen voordeur uitstapt en we voelden ons bij tijd en wijle opgesloten in wel heel particuliere universums. Begrijp me niet verkeerd: er is moed voor nodig om op papier te zetten wat je van binnen bezighoudt, maar, hoe heftig ook, al die emoties hebben in tekstvorm altijd werk nodig om ze ook interessant te maken voor anderen. Wat bijvoorbeeld al kan helpen is te schrijven vanuit een 'hij' of een 'zij' in plaats van een 'ik', zo staat het verhaal meteen wat verder van je af.

Voordat we overgaan tot het uitreiken van de prijzen, willen we eerst nog even stilstaan bij een tekst die net buiten het podium viel. Deze schrijver verraste ons met een magisch-realistische setting, een verfrissende insteek die een van de juryleden omschreef als "een beetje vreemd maar wel lekker." Helaas zaten er nog te veel inconsistenties in het verhaal en hadden de details beter uitgewerkt mogen worden. We willen deze schrijver aanmoedigen nog meer meters te maken, want gevoel voor narratief is er zeker. Een eervolle vermelding voor het verhaal 'Regenbui op dinsdag' van **Christien Schrover**.

Dan gaan we over naar het grote prijzenfestijn! Bent u hier als +1, dan is dit het moment om de schrijver in spe die u begeleidt even stevig vast te pakken. Het is immers allemaal al spannend genoeg.

De derde prijs is voor een reeks gedichten, die overtuigde in consistentie en taligheid. De jury zette veelvuldig plusjes in de kantlijn bij slimme en originele beelden. Vergeetachtige hockeysticks werden uitbesteed aan ooms en aan ontheemde steden werd een polsbandje gegeven. We hadden graag nog wat meer durf gezien, maar de basis is er zeker. De derde prijs gaat dit jaar naar de gedichten van **Annegreet Bos**.

De tweede prijs gaat naar een prozaverhaal dat qua techniek boven het gemiddelde niveau uitsteeg. Een verhaal met een duidelijke kop en staart, een trefzekere toon die paste bij de personages en mooie motieven waar steeds naar teruggegrepen werd. We smulden van de Groningse setting en gingen mee in het kinderperspectief dat het hele verhaal consistent werd vastgehouden. Hier en daar werd het naar onze smaak iets te zoetsappig, desalniettemin een verdiende podiumplek. De tweede prijs gaat naar het verhaal 'Alleen nog maar cola' van **Nynke de Haan**.

Tijd om de glitterkanonnen van stal te halen: we gaan door naar de eerste prijs! Die gaat naar een tekst waar de juryleden alle drie hardop om moesten lachen. Deze schrijver heeft een scherpe pen, waarmee hij in dit verhaal een interessant gedachtenexperiment opvoert. Fantasieën over het leven van iemand anders nemen een loopje met de ik-figuur, tot groot genoegen van de lezer. Lieve eersteprijswinnaar, pas op dat je niet te veel wil vertellen in één kort verhaal; met de kleine setting op het cruiseschip had je ons al in de pocket. Write Now! Groningen is dit jaar gewonnen door niemand minder dan **Meinte Dirksen** met het verhaal 'Titanic Realness'.

Namens de jury van Write Now! Groningen 2019,

Lotte Lentes - Juryvoorzitter
Anne-Fleur van der Heiden
Maaïke Pleging